

La pressió migratòria

<<<<

«Vés-te'n i jo resaré per tu»

Milers de famílies senegaleses no veuen altra opció que l'emigració al continent europeu d'un dels membres = Fugir de la misèria s'imposa sobre la por de morir ofegat

JOSEP
SauriENVIAT ESPECIAL
DAKAR (SENEGAL)

REPORTATGE

No ho pensen tots, però sí moltíssims. Els que se'n van, els que es queden i els que intenten marxar i no ho aconsegueixen. Al Senegal, l'emigració d'un dels membres de la família es percep com l'únic camí possible a una vida digna en aquell país de 10 milions d'habitants, dels quals tres ja viuen fora.

Saint Louis, al nord, és moltes ciutats en una. Una és l'urbs colonial de l'île, bonica en la seva degradació. L'altra, la pesquera de Guet Ndar, on no s'ha viscut mai bé, però que avui s'enfonsa en la desesperació perquè el mar, sobreexplotat, no dona més de si.

Els Der són una de tantes famílies castigades per la pobresa. Usmane, que té 26 anys i és el gran de vuit germans, es va llançar a l'Atlàntic en piragua a finals de gener a la recerca de futur. Després dels 40 dies de retenció de rigor a les Canàries, va ser posat en llibertat a Madrid i avui es busca la vida venent el que pot als carrers d'alguna ciutat espanyola.

«L'última vegada que va trucar era a Cadis –explica Sokhna, la seva orgullosa mare–. Encara no ha pogut enviar diners, però ell sap què ha de fer. Continuar lluitant per millorar la seva vida i tirar la família endavant».

Qui pugui, que se'n vagi

Els companys d'Usmane en la pesca ja feia temps que preparaven el viatge. «Un amic li va dir: 'Dóna'm el que tinguis, que jo t'ajudaré'», recorda Sokhna.

Per a una mare és molt dur que un fill es jugui la pell, però ella va acceptar amb fermesa el que era inevitable: «Només li vaig dir: 'Ja ets un home i saps el que vols. Jo resaré per tu'. Sabíem que era pe-

JOSEP SAURI

► La família ► La mare i l'oncle d'Usmane Der, a Saint Louis.

► EL SENTIT DEL DEURE

«Sóc l'esperança de la família. Ella em va triar i vaig dir que sí. He d'arribar a Espanya»

► LA FRUSTRACIÓ

«Aquí, si no traballes per al Govern o tens algú a Europa, no tens res»

rillos. Però el destí està en mans de Déu, i quan Déu decideix emportar-se algú, se l'emporta, sigui al mar o a casa seva».

Així, Usmane va agafar els diners que durant tant de temps havia estalviat (400 euros) i va pujar a la piragua. «Estem molt contents. Quan Usmane aconsegueixi enviar diners, començarem a ser respectats. Aquí, si no traballes per al Govern o tens família a Europa, no tens res. Totes les cases maques que veus per aquí són de gent que està a Europa. Quan vegis algú que viu com nosaltres, és que ningú de la seva família ha aconseguit anar-hi», diu el seu oncle Abdoulaye.

Des que va morir l'avi, que era funcionari, no hi ha cap ingrés fix a la casa. «Jo sóc el gran de la família i m'he de quedar. Els altres, si poden, han d'intentar marxar. Aquí no hi ha res a fer», afegeix l'oncle.

El destí de l'elegit

Un 55% dels senegalesos no tenen feina. La majoria no n'ha tingut mai. L'exòde rural ha convertit Dakar en un monstre, una caòtica i empobrida conurbació on gran part dels dos milions llargs d'habitants malviuen com poden.

A la platja de Rufisque, una ciutat pesquera més antiga que la capital senegalesa però que aquesta s'ha acabat empassant, la innocent pregunta d'un periodista –«¿algú d'aquí va cap a Espanya?»– obté com a resposta un cor de veus i un mar de mans alçades.

Hi ha qui ja ho va intentar sense fortuna: «Ja érem a prop d'Aaiun, però l'onatge era molt fort, no paràvem de treure aigua i els llistons s'aixecaven. Vam haver de girar cua», explica Omar, un noi de 25 anys que treballa construint piragües i en la pesca. «Més d'una de les que hi ha a les Canàries l'he feta jo», diu.

En la vella i petita embarcació, que reposa amarrada davant la platja, s'hi apinyaven segons el seu testimoni un total de 77 persones. Després de tornar derrotat pel mar dimarts, Omar no dubta a l'hora d'afirmar que farà un altre intent com més aviat millor: «Si Déu vol, en la pròxima piragua que surti de Rufisque».

Ismael Fofana és de Costa d'Ivori. Tampoc va embarcar al Senegal ni a Mauritània, sinó al Sàhara Occidental. Però Espanya el va deportar a Mauritània, va acabar tirat a la frontera de Rosso amb el Senegal i ha anat a parar a Dakar, acollit per compatriotes. Malgrat tot, només pensa a complir amb el seu destí: «Sóc l'única esperança de la meva família. Ells m'han acollit i jo he acceptat. No puc tornar a casa, he d'arribar a Espanya». =

Moratinos ofereix a l'Àfrica acords que combinin readmissió i ajut a l'ocupació

MARC SCHWARTZ
MADRID

El ministre d'Afers Estrangers, Miguel Ángel Moratinos, va proposar ahir a una desena de països de l'Àfrica la negociació d'acords contra la immigració il·legal que combinin la repatriació i la cooperació judicial amb ajudes a la formació i ocupació. Moratinos va formular l'oferta en una ronda de contactes bilaterals amb ministres africans, en el marc d'un fòrum sobre legislació antirretornista a l'Àfrica Occidental i Central convocat per l'ONU.

Quatre països –Cap Verd, Guinea Bissau, Guinea Conakry i Sierra Leone– van acceptar de seguida iniciar les negociacions. Mauritània, país que està servint de llançadora per a les piragües que arriben massivament a les Canàries, es va comprometre a reunir la setmana que ve el

Senegal reclama a Madrid i

Brussel·les que recolzin les seves exportacions agrícoles

comitè mixt bilateral per buscar millores als instruments de cooperació vigents. Camerun, Benin, República Democràtica del Congo, Angola i Guinea Equatorial van assegurar que estudiarien la proposta.

CONTROL «IMPOSSIBLE» // El ministre conseller de la presidència del Senegal, Serigne Diop, amb qui Moratinos ja va departir la setmana passada a París, va demanar a Espanya i a la UE que ajudin el seu país a desenvolupar les seves capacitats de producció i exportació agrícola com a mecanisme més efectiu per frenar la immigració il·legal. Diop va subratllar que el Senegal vol reforçar la vigilància de les seves costes, però va avisar que «no es pot» exercir un control total de les fronteres.

Moratinos va transmetre als seus interlocutors que Espanya augmentarà els propers tres anys de 90 a 120 milions d'euros la seva ajuda al desenvolupament de l'Àfrica.

Espanya enviarà el portaavions *Príncep de Astúries* a unes maniobres de l'OTAN de salvament i rescat que començaran el 6 de juny davant les costes de Cap Verd. =

REPRESENTACIONS ÀRABS CONTEMPORÀNIES

L'equació iraquiana

FUNDACIÓ
ANTONI TÀPIES
ARAGÓ, 255 - 08007 BARCELONA
Tel. 934 870 315 - Fax 934 870 009
museu@ftapias.com
www.fundaciontapias.org

28 D'ABRIL - 25 DE JUNY DE 2006

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Arteleku

UNIA
Inferpretament

ca8

KW

Institut de Cultura de Barcelona

Amb el patrocini de:

Ponsse

el Periódico

IIOART

f